

اطلاعیه شورای همکاری در باره، مستندهای امنیتی و ضد انقلابی جمهوری اسلامی علیه چپ‌ها و کمونیست‌ها

یک جبهه جنگ جمهوری اسلامی با رادیکالیسم و تلاش برای تغییر، "کار فرهنگی" و جدال بر سر جا انداختن روایت جعلی از تاریخ بطورعام و انقلاب ۵۷ بطور خاص بوده است. بخش‌هایی از سریال "روزهای ابدی" و مستند امنیتی "لبه دوم تیغ" که از صدا و سیما رژیتم در مورد رویدادهای بعد از انقلاب در کردستان تهیه و پخش شدند، ادامه برنامه‌های امنیتی و شوهای "هویت"، "چه مثل چگوارا"، انتشار کتاب‌ها و اسناد علیه چهره‌های جنبش چپ از قبل از انقلاب تاکنون است. قرار است علیه انقلابیگری و عمل انقلابی، علیه سازماندهی مقاومت توده‌ای و مسلحانه در مقابل یورش نظامی، علیه نفس انقلاب و تحول انقلابی، علیه سازندگان و رهبران مشهور چپ و کمونیست در مقاطع و رویدادهای مهم بعد از انقلاب و در کردستان روایت دیگری بدهند. قطعاً از آن تاریخ روایت‌های مختلفی وجود دارد، اما قبل از اینکه از صحت هر روایتی حرفی در میان باشد، صحبت بر سر جایگاه راوی است.

تصور اینکه رژیتمی مرتجع، ضد انقلابی، خشن، که با کشتار سر کار آمده و با اعدام و نسل‌کشی در مقاطع مختلف سرپا مانده است، رژیتمی که حتی نزدیکترین عناصر کلیدی خود را با توطئه و ترور از سر راه برداشته است، به اپوزیسیون انقلابی و کمونیست‌ها اتهام سرکوب و قتل و اذیت و آزار مردم و جنگ قدرت بزند، مضحک است. واقعیت اینست که بیش از چهل سال گذشته است، نه جامعه ایران همان جامعه سال ۵۷ است، نه مردم همانند، نه وضعیت سیاسی و اپوزیسیون همان موقعیت دوره انقلاب ۵۷ را دارد. چه کسی نمی‌داند که حکومت اسلامی در محاصره نفرت و نارضایتی و یورش کارگران و مردم زحمتکش برای سرنگونی کلیت این نظام است؟ چه کسی از رویدادهای سالهای اخیر و خیزش‌های توده‌ای عظیم علیه حکومت فقر و فلاکت و گرانی و بیکاری خبر ندارد؟ چه کسی از موقعیت زیون و وخیم رژیتم اسلامی اطلاع ندارد؟ و بالاخره چه کسی نمی‌داند که سیاست امروز در ایران، بیش از هر زمان در صد سال گذشته و دهها برابر دوره انقلاب ۵۷، از کارگر و اعتصاب کارگری و تمایلات چپگرایانه و سوسیالیستی الهام می‌گیرد؟

اما جمهوری اسلامی با این تلاش‌های نخ نما به کدام درد بی درمانش پاسخ می‌دهد؟ حقیقت اینست که جمهوری اسلامی از تکرار تاریخ می‌ترسد، از عمل انقلابی و خیزش توده‌ای و سنگربندی انقلابی وحشت دارد، از انقلاب کارگران و مردم محروم برای آزادی و رفاه و اعمال اراده توده‌ای و شورائی می‌ترسد. رژیتم سخت نگران تکرار تاریخ و به زباله دان رفتن است. دلیل حمله به احزاب و سازمانهای کمونیست و شخصیت‌های سازنده و دخیل در رویدادهای مهم سیاسی ایران از جمله انقلاب ۵۷ و جنگ در کردستان ریشه در این واقعیات دارد. این روایت جعلی از تاریخ آن جامعه با هزاران شاهد زنده و دخیل در لحظات مهم آن، واضح است تأثیر جدی ندارد. بویژه در کردستان که هیچوقت سلطه جمهوری اسلامی را نپذیرفته و همواره در یک تنش مداوم با حکومت اسلامی بوده است، تأثیری ندارد. این اقدام جمهوری اسلامی نشان می‌دهد سیاست سرکوب تاکنون به اهداف مورد نظر نرسیده است.

ما سازمان‌ها و احزاب چپ و کمونیست، بعنوان کادرهایی که در این تاریخ درگیر و شریک بودیم، اعلام می‌کنیم که انقلاب ایران برای اسلام و خمینی و آوردن جمهوری اسلامی نبود، برای آزادی و برابری و نفی سلطه استبداد و اختناق بود. این انقلاب بدلیل محدودیت‌های تاریخی‌اش، علیرغم جنگ‌ها و مقاومت‌ها و اعتصابات و تظاهرات، به پیروزی نرسید و نهایتاً توسط ضد انقلاب اسلامی به خونین‌ترین شکل درهم کوبیده شد. "انقلاب اسلامی" خمینی اتفاقاً دست سازترین رژیتم مورد حمایت آمریکا و دول غربی برای سرکوب انقلاب چپگرایانه ۵۷ بود. ما اعلام می‌کنیم مقاومت و مبارزه با رژیتم ضد انقلابی و بورژوازی اسلامی، مقابله با سرکوب شوراها و سازمانها و احزاب سیاسی و قلع و قمع انقلابیون، مقابله با تبعیض و سرکوب و کشتار، یک عمل تاریخی و انقلابی بود. ما به مقاومت و مبارزه چهارده نسل‌های مختلف کارگران و مردم آزادیخواه درود می‌فرستیم و از آن قاطعانه حمایت می‌کنیم.

ما بویژه از تلاش و مبارزه اکثریت عظیم مردم در کردستان برای نه گفتن به جمهوری اسلامی و دفاع از آزادیها و دستاوردهای انقلاب دفاع می‌کنیم. این حق کارگران و مردم زحمتکش است که در مقابل تهاجم نظامی و سرکوب و بمباران و کشتار از خود دفاع کنند. این حق مردم این کره خاکی است که برای درهم شکستن استبداد و حکومت سرمایه دست به عمل انقلابی بزنند. کردستان "سنگر انقلاب" بود و سنتهای انقلابی هنوز در آن قویاً ریشه دارد. ما سناریوها و مستند سازی امنیتی حکومت علیه نیروهای اپوزیسیون و شخصیت‌های خوشنام تاریخ مبارزه انقلابی و کمونیستی را محکوم می‌کنیم.

و بالاخره تاکید می‌کنیم که نظر به اوضاع متحول و ملت‌پس ایران، ما به سمتی می‌رویم که بدون مبارزه انقلابی، بدون فداکاری فردی و جمعی، بدون یکارگیری قهر انقلابی در مقابل ماشین سرکوب و قوه قهریه ضد انقلابی نمی‌توانیم پیروز شویم. بار دیگر باید همه جا آماده شویم، در این نبرد باید پیروز شد.

سرنگون باد رژیم سرمایه داری جمهوری اسلامی!

زنده باد آزادی، زنده باد سوسیالیسم!

۱۵ بهمن ۱۳۹۹ - ۳ فوریه ۲۰۲۱

امضاها: اتحاد فدائیان کمونیست، حزب کمونیست ایران، حزب کمونیست کارگری- حکمتیست، سازمان راه کارگر، سازمان فدائیان (اقلیت) و هسته اقلیت.